

Vergaderjaar 2013–2014

29 355

Gelijke behandeling voor mensen met een handicap of een chronische ziekte

Nr. 55

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 5 november 2013

In uw brief van 4 oktober jl. verzoekt u mij kenbaar te maken hoe het probleem dat nog steeds hulp- en blindengeleidehonden in openbare gelegenheden worden geweigerd (juridisch) zal worden opgelost. U refereert daarbij ook aan een algemeen overleg dat u had met mijn ambtsgenoot van IenM op 1 oktober jl. waarin zij heeft aangekondigd dat zij voor eind december zal aangeven hoe een oplossing kan worden gevonden voor het probleem dat hulphonden worden geweigerd in taxi's. In uw brief verwijst u voorts naar een aanbeveling die het Beneluxparlement december jl heeft aangenomen inzake assistentiehonden.

Met deze brief zal ik op de door u aangehaalde punten ingaan. Daarbij wil ik tevens van de gelegenheid gebruik maken om met deze brief te reageren op uw brief van 9 oktober jl. waarin u mij verzoekt te reageren op de brief die uw Commissie heeft ontvangen van de stichting Buiters Mekke uit Wognum. In die brief wordt eveneens aandacht gevraagd voor de problematiek van het weigeren van assistentiehonden in openbare ruimten.

Ik stel vast dat de inzet van hulp-en blindengeleidehonden als ondersteuning voor participatie van mensen met een beperking aan de samenleving een onderwerp is dat op dit moment in de belangstelling staat. Zoals ik uw Kamer eerder heb kenbaar gemaakt, is dit een onderwerp dat ook in het kader van het ratificatieproces van het VN Verdrag Handicap mijn aandacht heeft. Nederland heeft – mede in het licht van de ratificatie van het verdrag – de ambitie om vooruitgang te blijven boeken zodat de samenleving steeds meer inclusief wordt en toegankelijker wordt. Dat vraagt betrokkenheid van ons allemaal. Eerste prioriteit ligt bij de bewustwording zodat er meer rekening wordt gehouden met mensen met een beperking. Daar worden nu ook al de nodige activiteiten op ontplooid en die zullen in het kader van de

geleidelijke tenuitvoerlegging van het verdrag worden voortgezet onder andere door overleg met de belangrijkste organisaties in het veld, de sociale partners en gemeenten. Ik zeg u toe dat in dat kader bewustwording over het belang van hulp- en blindengeleidehonden voor de participatie aan de samenleving van gebruikers van deze honden wordt betrokken.

Daarnaast is er, zoals ik in mijn brieven van 26 augustus 2013 (Aanhangsel Handelingen II 2012/13, nr. 3041) en 1 oktober (Aanhangsel Handelingen II 2013/14, nr. 134) heb toegelicht, een wetsontwerp in voorbereiding waarin de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (Wgbh/cz) wordt gewijzigd in die zin dat het terrein van goederen en diensten onder de werkingssfeer van die wet wordt gebracht. Een dergelijke wetswijziging heeft tot gevolg dat de verplichting om doeltreffende aanpassingen te treffen (zoals vervat in artikel 2 van die wet) ook op het terrein van goederen en diensten van toepassing zal zijn en dus ook voor de openbare gelegenheden zal gelden. De toepasbaarheid van die verplichting zal betekenen dat het in openbare gelegenheden in nagenoeg alle gevallen verplicht zal zijn hulp- en blindengeleidehonden toe te laten. Dit betekent dat er sprake moet zijn van een gegronde reden om in een specifieke situatie de toegang van hulphonden te weigeren. Als voorbeeld kan een bepaalde afdeling in een ziekenhuis worden genoemd waar ernstig zieke mensen worden behandeld en die zeer vatbaar zijn voor ziektekiemen.

Over de niet naleving van de Wgbh/cz kan een klacht worden ingediend bij het College voor de Rechten van de Mens. Dit werkt als volgt. In het geval iemand het niet eens is met de geboden oplossing, kan deze een verzoek indienen bij het College voor de Rechten van de Mens. Dit kan straks ook met betrekking tot de openbare ruimte als het hierboven genoemde wetsontwerp in werking is getreden. Al zijn de oordelen van het College niet juridisch bindend, uit de praktijk blijkt dat in de meeste gevallen de oordelen ook daadwerkelijke worden opgevolgd. Daarmee wordt voorzien in een systeem van laagdrempelige rechtsbescherming. Indien oordelen niet worden opgevolgd bestaat de mogelijkheid om deze alsnog af te dwingen via een gang naar de rechter. Daarmee ben ik van mening dat op deze wijze een oplossing wordt geboden voor het door uw Kamer en de stichting Buiters Mekke aangekaarte probleem met betrekking tot het weigeren van hulp- en blindengeleidehonden in de openbare ruimte.

Ten aanzien van het toelaten van hulp- en blindengeleidehonden in taxi's, heeft de staatssecretaris van IenM in het algemeen overleg met uw Kamer aangegeven dat zij de mogelijkheden om dit probleem definitief op te lossen zal onderzoeken, eventueel via een landelijke regeling. Zij zal uw Kamer hierover voor het Kerstreces informeren.

Tenslotte verzoekt u mij om een reactie op de aanbeveling van het Beneluxparlement met betrekking tot het recht op toegang van assistentiehonden. Daarvan kan ik aangeven dat de Benelux-landen elk een eigen wetgevend kader hebben met betrekking tot het recht op toegang van assistentiehonden. Het Comité van Ministers van de Benelux zal in reactie op de aanbeveling de kwestie verder onderzoeken om uit te maken of een gemeenschappelijke regeling voor assistentiehonden haalbaar is. Hierbij zal onder andere de vraag moeten worden beantwoord wat de toegevoegde waarde is van geharmoniseerde regelgeving op Beneluxniveau.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
M.J. van Rijn